

FÉL MONDAT A MÉLTÓSÁGRÓL

tizennyolc macskaéve minden súlya alatt
mattá kopott cirmos selymébe burkolózva
idővel túljutva a naphosszanti heverészésen
a mind lassabb mind jelentéktelenebb majszolgotáson
létének hattyúdala vegetálásba süllyedt
- erejét elapasztották a sorvadó izmok
s vele veszett egyensúlya
jó ha lépett
nem is ugrott
mégis esett
akkor se talpra
vakarózásából fajtájához méltatlanul
hanyatt borulva fogott földet
teste összeesett
szokatlanul kicsi és kecses feje
végképp összezsugorodott
s a beszűkülő pupillából visszánézett
a végleges a bizonyos a végső
és már csak ideig-óráig elodázható -
nem tartotta egyben más
csak az inak és a szívósság
ahogy utóbb magyarázta
a kegyes ítéletet végrehajtó állatorvos
csak az inak és a szívósság
de még napokon át
hogy a beszűkülő pupilla visszapörgesse
tizennyolc esztendő macskaemlékeit
s mindent mi annak vélhető
a háziak fluktuálását
érkezéseket távozásokat
felcseperedéseket feltűnéseket és eltűnéseket
minden más túlélte kedvencet
kutyamacska-barátságot
alakoskodás nélküli hízelkedést

kedves játékoságot és játszi kedvességet
egerészések dicséreteit
téli feketerigó-vadászatok retorzióit
s azt a két hiába rejtegetett almot
ahonnan mégis felcseperedtek a hírmondók
hogycsapdában autó alatt maradva
hagyják magára mit sem értő anyjukat

s a végleges a bizonyos a végső
napokon keresztül csak somfordált alattomosan
az inak és a szívósság dolgozott
de már a mosakodás mozdulata is
az elszikkadt izomzatban maradt
legyek szálltak szemére
és a végső nem akart magától érkezni
- elébe menvén született a döntés
az elkerülhetetlen a fájdalmas
a fájdalommentes

s indulás előtt ölbe véve
gazdái
a felcseperedettek
a megérkezettek
és a megmaradottak
torkukat köszörülve
még búcsúzóul megérintették

hogya simogatások alatt
utoljára feldorombolva
megköszönje röpke macskaéletét
a kéznek
mely tőle azt elveszi

KÖLYÖKFUTBALLISTÁK

90

Ad 1.: „A futball nem élet és halál kérdése.
Sokkal több annál.”
(Bill Shankly, az FC Liverpool
egykori menedzsere)

Ad 2.: „Valaha én is így loholtam
egy vakmerő gólhelyzetért”
(Jékely Zoltán: Futballisták)

egyen-színeikben vonuló srácok -
hiába tudjuk hogy más a lényeg rég
lessük a hátukra vasalt mezsámot
sarjaink közt nincs is egyéb különbség

nem vitás van ennél sokkal fontosabb
ám már fel is álltak középkedéshez
ez milyen ellenfél: kölykök vagy lovak
nagy zakónak néz ki – ja biztos így lesz

abból tanulsz sokat – talán nyerni nem
na de anno mi sem pedig hát ugye
igaz nem ez számít úgyse majd hanem
még ha végül nem is vittük semmire

s nem ellenség most sem még az ellenfél
bár ha úgy hozná csak rúgj oda azért
miket fúj itt ez a füttyös vakegér
jó egy sárga lapot még bőven megért

s nekünk is lendül lábunk – kezünk helyett
ha már kihagyta hát iparkodj tovább
tessék gólt is kaptunk – a francba lehet
rágjuk-köpjük zacskószám a szotyolát

ha így folytatod mondd mi lesz belőled
örüljünk ha megye-kettőig viszed
rendben döntetlen – a végén belőttem
csak amikor ahol s ahogyan: minem

s így folytattuk – mert mondd mi lett belőlünk
fölé-mellé zúgva messze pattogva
ne értsétek meg: de mégis belőtünk
– minden egyéb élet és halál dolga